

Πνευματικά Σημειώματα

Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Πνευματικά Σημειώματα:

Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση
Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἔτος 1ο / Τεύχος: 29
Πέμπτη 15η Αὐγούστου 2024

Πρωτομάρτυρος Στεφάνου
(2α Αὐγούστου π. ἡμ.)

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Η΄ Ματθαίου

(Ματθαίου ιδ΄ 14-22)

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Οψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύση τοὺς ὄχλους.

Μετάφραση

Ἔτσι ὅταν βγῆκε στή στεριά, εἶδε πολὺν κόσμον καὶ τοὺς σπλαχνίστηκε, καὶ γιάτρεψε τοὺς ἀρρώστους των. Ὄταν ἔπεσε τὸ δειλινό, τὸν πλησίασαν οἱ μαθητές του καὶ τοῦ εἶπαν: «Ὁ τόπος εἶναι ἐρημικός, καὶ ἡ ὥρα πιά περασμένη. Διῶξε τὸν κόσμον νὰ πᾶνε στὰ χωριά γιὰ ν' ἀγοράσουν φαγητὰ νὰ φᾶνε». Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοὺς εἶπε: «Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φύγουν, δῶστε τοὺς ἐσεῖς νὰ φᾶνε». «Δεν ἔχουμε ἐδῶ παρὰ πέντε ψωμιὰ καὶ δύο ψάρια», τοῦ ἀπαντοῦν. «Φέρτε μοῦ τα ἐδῶ», τοὺς λέει. Κι ἀφοῦ πρόσταξε τὸν κόσμον νὰ καθίσει γιὰ φαγητὸ πάνω στὸ χορτάρι, πῆρε τὰ πέντε ψωμιὰ καὶ τὰ δύο ψάρια, ἔστρεψε τὸ βλέμμα του στὸν οὐρανό, τὰ εὐλόγησε, ἔκοψε τὰ ψωμιὰ σὲ κομμάτια καὶ τὰ ἔδωσε στοὺς μαθητές, καὶ οἱ μαθητὲς στὸ πλῆθος. Ἔφαγαν ὅλοι καὶ χόρτασαν. Καὶ μάζεψαν τὰ περισσεύματα ἀπὸ τὰ κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμᾶτα. Αὐτοὶ ποὺ ἔφαγαν ἦταν περίπου πέντε χιλιάδες ἄντρες, χωρὶς τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά. Ἀμέσως ὕστερα ὁ Ἰησοῦς ὑποχρέωσε τοὺς μαθητές του νὰ μποῦν στὸ καΐκι καὶ νὰ πᾶνε νὰ τὸν περιμένουν στὴν ἀπέναντι ὄχθη, ὡς ὅτου αὐτὸς διαλύσει τὰ πλῆθη.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Παύλου Α' 10-17

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γὰρ μοι ἐπεὶ περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα

ὕμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἶπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Καὶ τώρα ἀδελφοί, σᾶς ζητῶ στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ εἴστε ὅλοι σύμφωνοι μεταξύ σας καὶ νὰ μὴν ὑπάρχουν ἀνάμεσά σας διαιρέσεις, ἀλλὰ νὰ εἴστε ἐνωμένοι μὲ μία σκέψη καὶ ἓνα φρόνημα. Αὐτὸ τὸ γράφω ἀδερφοί μου, γιατί με πληροφόρησαν γιὰ σᾶς, ἄνθρωποι τῆς Χλόης ὅτι ἔρχεστε σὲ προστριβὲς μεταξύ σας. Θέλω νὰ πῶ ὅτι ὁ καθένας σας λέει κάτι διαφορετικὸ. Ὁ ἓνας λέει: «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου», ὁ ἄλλος «Ἐγὼ ὅμως τοῦ Ἀπολλώ», ἓνας ἄλλος «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Κηφᾶ» καὶ κάποιος ἄλλος «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Χριστοῦ». Διαμοιράστηκε λοιπὸν ὁ Χριστός; Μήπως εἶναι ὁ Παῦλος πού πέθανε πάνω στὸ Σταυρὸ γιὰ νὰ σᾶς σώσει; Ἡ μήπως στὸ ὄνομα τοῦ Παύλου ἔχετε βαφτιστεῖ; Εὐχαριστῶ τὸ Θεὸ πού δὲ βάπτισα κανέναν σας ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κρίσπο καὶ τὸ Γάϊο. Ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς πὼς τὸν βάπτισα στὸ δικό μου ὄνομα. Ναὶ βέβαια βάπτισα καὶ τὴν οἰκογένεια τοῦ Στεφανά. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτοὺς ὅμως, δὲ θυμᾶμαι νὰ βάπτισα κανέναν ἄλλο. Ἡ ἀποστολὴ πού μοῦ ὄρισε ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιο, χωρὶς σοφὰ καὶ περίτεχνα λόγια, ὥστε ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸ σταυρὸ νὰ μὴ χάσει τὸ περιεχόμενό του.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Κυριακὴ ὄγδοη τοῦ Ματθαίου σήμερα καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ ἰδ' κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του. Σὲ αὐτὴ μας περιγράφεται τὸ θαυμαστὸ γεγονός, κατὰ τὸ

ὁποῖο ὁ Κύριος, πολλαπλασίασε τοὺς ἄρτους καὶ τὰ ψάρια, ὥστε νὰ φάει ὁ πεινασμένος λαὸς ποὺ ἄκουγε τὸ κήρυγμά Του.

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν πολὺ κόσμον καὶ τοὺς σπλαχνίστηκε καὶ θεράπευσε τοὺς ἀρρώστους τους. Ὅταν βράδιασε ἤρθαν πρὸς Αὐτὸν οἱ μαθητὲς του καὶ τοῦ εἶπαν: «Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καὶ ἡ ὥρα ἤδη πέρασε, ἄφησε τὸν λαὸ νὰ φύγει, γιὰ νὰ πᾶνε στὰ χωριά καὶ νὰ ἀγοράσουν γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τους τρόφιμα». Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε: «Δὲν χρειάζεται νὰ πᾶνε· δώστε τους ἐσεῖς νὰ φᾶνε». Τοῦ εἶπαν τότε: «Δὲν ἔχουμε ἐδῶ παρὰ μόνο πέντε ψωμιὰ καὶ δύο ψάρια». Ἐκεῖνος τοὺς εἶπε: «Φέρτε μου τὰ ἐδῶ». Κι ἀφοῦ διέταξε τὸν κόσμον νὰ καθίσει στὸ χορτάρι, πῆρε τὰ πέντε ψωμιὰ καὶ τὰ δύο ψάρια, σηκώνοντας τὸ βλέμμα του στὸν οὐρανό, τὰ εὐλόγησε, τὰ ἔκοψε καὶ τὰ ἔδωσε στοὺς μαθητὲς, οἱ δὲ μαθητὲς στὸν ὄχλον. Καὶ ἔφαγαν ὅλοι καὶ χόρτασαν καὶ σήκωσαν ὅ,τι περίσσεψε ἀπὸ τὰ κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμᾶτα. Ἐκεῖνοι ποὺ ἔφαγαν ἦταν πέντε χιλιάδες ἄνδρες χωρὶς τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά. Καὶ ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητὲς του νὰ μποῦν στὸ πλοιάριο καὶ νὰ πᾶνε πρὶν ἀπὸ αὐτὸν στὴν ἀπέναντι ὄχθη, μέχρι νὰ διαλύσει τὸν κόσμον.

Ὁ Κύριός μας, μέσα στὴν ἄπειρη σοφία Του, ξέρει πότε εἶναι συμφέρον γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐπέμβει μὲ κάποιο θαυμαστὸ γεγονός. Ἀκόμα κι ὅταν δὲν τὸ κάνει, πάλι γιὰ τὸ καλὸ μας εἶναι, ἀκόμα κι ἂν ἐμεῖς δὲν μπορούμε νὰ τὸ δοῦμε. Στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, περιγράφεται ἓνα τέτοιο θαῦμα, τὸ ὁποῖο, ἂν δοῦμε πῶς τὸ ἀναλύουν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τί συμβολισμοὶ ὑπάρχουν σὲ αὐτό, θὰ ἀρχίσουμε νὰ συνειδητοποιοῦμε πόσο ἀτελείωτη εἶναι ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ μεγάλο θαῦμα τοῦ Κυρίου μας πραγματοποιεῖται λίγο καιρὸ μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ὁ Ἰησοῦς ἔχει ἀποσυρθεῖ στὴν ἔρημο τῆς Γαλιλαίας, μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμον. Ὅπως ὅμως τὸ φῶς ἀπὸ τὸ κερι, δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτεῖ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας, ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς μας, δὲν μπορεῖ νὰ ἀποφύγει τὸν κόσμον, ποὺ τὸν ἀκολουθεῖ ἀκόμα καὶ μέσα στὴν ἔρημο. Τοὺς εἶδε, λοιπόν, ὁ Κύριος καὶ τοὺς σπλαχνίστηκε, γιατί ἦταν «ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα». Ἔτσι, ἔκατσε μαζί τους νὰ τοὺς κηρύξει τὸ μήνυμα τῆς

βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ νὰ θεραπεύσει τοὺς ἀρρώστους τους.

Πέρασε ἡ μέρα καὶ ξεκίνησε νὰ βραδιάζει, ὅποτε πῆγαν οἱ Ἀπόστολοι στὸν Χριστό, νὰ τοῦ ζητήσουν νὰ ἀφήσει τὸν κόσμον νὰ φύγει, ὥστε νὰ πᾶνε νὰ πάρουν ἀπὸ τὰ κοντινὰ χωριά νὰ φᾶνε. Μέχρι τώρα, ὅσο μιλοῦσε ὁ Κύριος, ἴσως νὰ μὴν εἶχε σκεφεῖ κανεὶς ὅτι θὰ χρειαστοῦν φαγητό. Κι αὐτὸ γιατί οἱ ἄνθρωποι ἐκείνη τῇ στιγμῇ, ἔχοντας δίπλα τους τὸν ἴδιο τὸν Θεό, παίρνουν μιὰ γεύση τοῦ παραδείσου. Ὁ ἔρημος αὐτὸς τόπος, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ἔχει μετατραπῆ σὲ παράδεισο κι ἔτσι, ἡ μόνη τους ἀνάγκη εἶναι νὰ εἶναι μαζί του. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι δευτερεύοντα.

Οἱ μαθητὲς εἶναι οἱ πρῶτοι ποὺ πηγαίνουν στὸν Κύριο, ὄχι γιατί κουράστηκαν ἀπὸ τὶς διδασχές Του, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχουν πρὸς τὸ ποίμνιο. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη ἄλλωστε ἤθελε καὶ ὁ Κύριος νὰ βγεῖ στὴν ἐπιφάνεια. Προφανῶς ἤξερε ἀπὸ πρὶν ὅτι ὁ λαὸς θὰ χρειαστῆ τροφή, ἀλλὰ ἄφησε τοὺς μαθητὲς Του νὰ εὐαισθητοποιηθοῦν καὶ νὰ πᾶνε νὰ τοῦ ζητήσουν βοήθεια. Κι ἔτσι μὲ τὸ νὰ ζητήσουν βοήθεια, τοὺς ἔδωσε παράλληλα καὶ τὸ μήνυμα ὅτι μόνοι τους δὲν μποροῦν νὰ καταφέρουν τίποτα. Μόνοι μας εἴμαστε τελείως ἀδύναμοι. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, μπορούμε ὅμως νὰ καταφέρουμε τὰ πάντα.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐμπιστοσύνης στὸν Θεό εἶναι τὸ μεγάλο αὐτὸ θαῦμα ποὺ κάνει στὴ συνέχεια. Πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδιά, ὅλοι μαζί ἴσως νὰ ξεπερνοῦσαν τὶς δεκαπέντε χιλιάδες κόσμον. Κι ὅλοι αὐτοὶ ἔφαγαν καὶ χόρτασαν μὲ πέντε ψωμιὰ καὶ δύο ψάρια καὶ, μάλιστα, περίσσεψαν καὶ δώδεκα καλάθια. Πῶς ἔγινε αὐτό; «Ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις». Ὅσο καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ ἐκλογικέψουμε κάτι τέτοιο, δὲν μπορούμε. Εἶναι πέρα ἀπὸ τὴ λογικὴ, πέρα ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς φύσης. Τὸ μόνο ποὺ μπορούμε νὰ ποῦμε εἶναι «Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου».

Οἱ συμβολισμοὶ στὸ θαῦμα τοῦ Κυρίου εἶναι πολλοὶ, ὅπως εἶπαμε καὶ παραπάνω. Ἀρχικὰ, τὸ κόψιμο τῶν ἄρτων ἀπὸ τὸν ἴδιο μᾶς θυμίζει ἔντονα τὴ σκηνὴ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Μπορεῖ ὁ Κύριος νὰ μὴν ὀνομάζει τὸν ἄρτο τώρα σῶμα Του,

ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν πέντε ἄρτων συμβολίζει τὶς πέντε αἰσθήσεις καί, κατ' ἐπέκταση, τὸ σῶμα. Κόβει τὸν ἄρτο μόνος του, γιὰ νὰ δηλώσει τὴν ἐκούσια θυσία Του γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος. Δίνει τοὺς ἄρτους στοὺς ἀποστόλους γιὰ νὰ τοὺς μοιράσουν, ὅπως θὰ τοὺς δώσει ἀργότερα καὶ τὴν ἐντολὴ νὰ διαδώσουν τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου στὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Ἀκόμα καὶ τὸ γεγονός τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καὶ τῶν ψαριῶν δηλώνει ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο θὰ διαδοθεῖ καὶ θὰ τὸ πιστέψουν ἀμέτρητοι ἄνθρωποι, ἀκόμα κι ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποστόλων εἶναι μικρός.

Θαύματα σὰν τὸ σημερινό μᾶς βοηθοῦν νὰ στερεώσουμε τὴν πίστη μας στὸν Κύριο. Δὲν θὰ μπορούσε νὰ πραγματοποιήσῃ τέτοια παράδοξα, ἂν δὲν ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἂν δὲν ἦταν ὁ ἴδιος ὁ ἐνσαρκωμένος Θεός. Ἄς εὐχηθοῦμε ὁ Κύριος νὰ μᾶς στερεώσῃ στὴν πίστη μας, νὰ παραμείνουμε κοντά Του, κοντά στὴν εὐλογία καὶ τὴν προστασία Του. Ἄν μείνουμε δίπλα του, θὰ μᾶς δώσει Αὐτός ὅλα ὅσα χρειαζόμαστε, γιὰ νὰ πορευτοῦμε στὴ ζωὴ μας, ὅλα ὅσα χρειαζόμαστε, γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν αἰώνιο ζωὴ. Ἀμήν.

Παράδειγμα Ἁγίων

Περὶ ταπεινοφροσύνης

> Ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος βυθίζοντας κάποια φορὰ βαθιὰ τὴ σκέψη του στοῦ Θεοῦ τὰ κρίματα ζήτησε νὰ μάθει : «Κύριε, εἶπε, πῶς μερικοὶ ζοῦν λίγα χρόνια καὶ πεθαίνουν, ἐνῶ ἄλλοι φτάνουν στὰ βαθιὰ γεράματα; Γιατί κάποιοι ζοῦν μέσα στὴ φτώχεια καὶ ἄλλοι πλουτίζουν; Καὶ πῶς συμβαίνει ἄδικοι νὰ πλουτίζουν καὶ δίκαιοι ἄνθρωποι νὰ ἔναι φτωχοί;» Ἄκουσε τότε μία φωνὴ νὰ τοῦ λέει : «Ἀντώνιε, τὸν ἑαυτό σου πρόσεχε. Αὐτὰ εἶναι κρίματα Θεοῦ καὶ δέ σοῦ συμφέρει νὰ τὰ μάθεις»

> Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος στὸν ἀββᾶ Ποιμένα ὅτι ἡ σπουδαιότερη ἐργασία πού ἔχει νὰ κάνει ὁ ἄνθρωπος εἶναι νὰ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνη τῶν σφαλμάτων του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀναμένει πειρασμό μέχρι τελευταίας του πνοῆς.

- > Είπε επίσης Ἐίδα ὅλες τὶς παγίδες τοῦ διαβόλου ἀπλωμένες πάνω στή γῆ καὶ στενάζοντας εἶπα Ποιὸς ἄραγε μπορεῖ νὰ τὶς προσπεράσει αὐτές; Καὶ ἄκουσα μιὰ φωνὴ νὰ μοῦ λέει Ἡ ταπεινοφροσύνη
- > Ὅποιος δὲ δοκιμάστηκε σὲ πειρασμοὺς, εἶπε ἄλλη φορὰ, δὲ θὰ μπορέσει νὰ μπεῖ στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
- > Ἐπισκέφθηκαν κάποτε Γέροντες τὸν ἀββᾶ Ἀντώνιο, μαζί τους ἦταν καὶ ὁ ἀββᾶς Ἰωσήφ. Θέλοντας ὁ Γέροντας νὰ τοὺς δοκιμάσει, τοὺς εἶπε ἕνα ρητὸ ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ ἄρχισε ἀπὸ τοὺς νεώτερους νὰ τοὺς ρωτᾷει ποιὸ εἶναι τὸ νόημά του.
- > Ὁ καθένας ἔλεγε ὅπως το καταλάβαινε, καὶ ὁ Γέροντας τοῦ ἀπαντοῦσε : «Δέν τό βρῆκες». Τελευταῖο ἀπ' ὅλους ρώτησε τὸν ἀββᾶ Ἰωσήφ : «Ἐσύ τί νομίζεις ὅτι σημαίνει ὁ λόγος αὐτός;» «Δέν γνωρίζω» ἀπάντησε ἐκεῖνος. Λέει τότε ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος : «Ὅπωςδήποτε ὁ ἀββᾶς Ἰωσήφ βρῆκε τὸν δρόμο, γιατί εἶπε : δέν γνωρίζω».
- > Τρεῖς Πατέρες εἶχαν τὴ συνήθεια νὰ ἐπισκέπτονται κάθε χρόνο τὸν μακαριστὸ Ἀντώνιο. Οἱ δύο τὸν ρωτοῦσαν σχετικὰ μὲ τοὺς λογισμοὺς καὶ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς. Ὁ τρίτος ἔμενε σιωπηλὸς καὶ δέν ρωτοῦσε τίποτε. Μετὰ ἀπὸ πολὺ χρονικὸ διάστημα, τοῦ λέει ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος Ἐἶναι τόσοσ καιρὸς πὸν ἔρχεσαι ἐδῶ καὶ δὲ μὲ ρωτᾷς τίποτε Ἐμοῦ ἀρκεῖ, ἀπάντησε ἐκεῖνος, καὶ μόνο πὸν σὲ βλέπω, πάτερ.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ματθίας

Ὅπως ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς στὸ πρῶτο κεφάλαιο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων (α' 23-26), μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀπόστολος Πέτρος πρότεινε νὰ ἐκλέξουν μὲ κλῆρο τὸν ἀντικαταστάτη τοῦ Ἰούδα. Τὰ ὀνόματα πὸν προτάθηκαν ἦταν τοῦ Ἰωσήφ, πὸν τὸν ἔλεγαν Βαρσάββα, καὶ τοῦ Ματθία. Ἀφοῦ προσευχήθηκαν οἱ μαθητὲς στὸν Κύριο νὰ τοὺς φωτίσει ποιὸν πρέπει νὰ διαλέξουν, ἔβαλαν κλήρους μὲ τὰ

ὀνόματα τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ Μαθθία καὶ ὁ κλῆρος ἔπεσε στὸν Μαθθία, ὁ ὁποῖος καὶ συγκαταλέχθηκε στὸν κύκλο τῶν δώδεκα ἀποστόλων.

Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ὁ Μαθθίας κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν Ἰουδαία καὶ στὴν Αἰθιοπία, τὴν σημερινὴ Γεωργία. Γιὰ τὸν θάνατό του ποὺ συνέβη γύρω στὸ 80 μ.Χ. οἱ ἐκδοχῆς εἶναι τρεῖς:

Εἴτε λιθοβολήθηκε στὴν Αἰθιοπία (σημερινὴ Γεωργία) ἀπὸ εἰδωλολάτρεις, εἴτε λιθοβολήθηκε ἀπὸ Ἰουδαίους στὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κατόπιν ἀποκεφαλίστηκε, εἴτε πέθανε σὲ βαθεῖα γηρατειὰ στὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως

Θεῖω Πνεύματι, κεκληρωμένος, συνεπλήρωσας, τῶν Ἀποστόλων, τὴν δωδεκάριθμον φάλαγγα ἔνδοξε, μεθ' ὧν κηρύξας τοῦ Λόγου τὴν κένωσιν, ἐθαυμαστώθης Μαθθία Ἀπόστολε. Ἀλλὰ πρέσβευε, δοθῆναι τοῖς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ἅγιος Ἀντωνίνος ὁ Ἀλεξανδρεύς

Ὁ ἅγιος Ἀντωνίνος εἶχε καταγωγή ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἐπειδὴ ὁμως ἦταν χριστιανός, ὁ ἄρχοντας τῆς Ἀλεξάνδρειας ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὸν συλλάβουν καὶ νὰ τὸν ὑποβάλλουν σὲ βασανιστήρια. Ἀρχικὰ τὸν κρέμασαν καὶ τοῦ κατέσχισαν τὸ σῶμα, ἐνῶ στὴν συνέχεια τὸν ἔβαλαν μέσα σ' ἓνα πυρωμένο καμίνι. Ὅταν ἀνοιξαν τὸ καμίνι, βρῆκαν τὸν ἅγιο νεκρό, ἔχοντας ἤδη παραδώσει τὴν ψυχὴ του στὰ χέρια τοῦ Κυρίου μας, τὸ σῶμα του ὁμως ἦταν ἄφθαρτο, χωρὶς καθόλου ἢ φωτιὰ νὰ τὸ ἔχει ἀγγίξει

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἐκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

